

MEGHÍVÓ

26-án (szó) 196-kor Cesar Franck: Krisztus hét szava a keresztfán című műve templomunkban. Szeretnénk evvel a ritkán hallható művel emlékezni az elhunyt szeretteinkre abban a zenei kísérettel, amelyet Cesar a műben megszólaltatott.

Hazánkban 1999-ban hallhattuk először ezt a művet az Örökimádás templom kórusától, Kuzma Róbert karnagy, Kuzma Levente orgonaművész által.

Cesar Frank nem élte meg a mű bemutatását és csak halála után találták meg a partitúrát egy padlásszobában.

Előadja: Magyar Örökség díjas Budapesti Kórus. Szólisták: Szoprán: Nász Renáta, Tenor1 szervezés alatt, Tenor2: Pálmay Árpád, Basszus: Felföldy György. Orgonál: Kuzma Levente orgonaművész (Szeged díszpolgára), Karnagy: Kaczor László
A koncert a Józsefvárosi Önkormányzat támogatásával valósul meg! **Gyűjtés a templom orgonájának felújítására lesz!**

A KÉSZ ZEMPLÉNBEN TETT KIRÁNDULÁSA

Szeptember utolsó hétvégére szervezte a helyi KÉSZ szervezet az idei utolsó kirándulását. Gyönyörű hétvégén indultunk a különböző színekben pompázó Zempléni hegység felfedezésére.

Pénteken első utunk Monokra vezetett, ahol megtekintettük Kossuth Lajos szülőházát és utána megkoszorúztuk a ház falán az emléktáblát. Majd Monokon megnéztük az Andrássy kastélyt, ami jelenleg iskolaként működik. Az épület és a kápolna, gyönyörű, de elég romos állapotban van, ráférne a felújítás.

Utunkat Boldogkőváraljára folytattuk. A vár bevétele után, melyről csodálatos kilátás nyílt a Zempléni hegységre, látogatást tettünk a Péchy-Zichy kastély parkjába. Jelenleg fogyatékos gyermekek ápolására szolgáló kastélyba nem mehettünk be, de a parkot megnézhetjük. 11-en öleltük át a legősibb, kb. 300 éves fát. Péchy Mária ezúttal is szomorúan állapította meg, hogy nem mehet be az ősi birtokon álló kastélyba. Alapos felújításra lenne szükség a jelenleg önkormányzati kezelésű épületnek, hogy visszanyerhesse eredeti szépségét.

Vizsoly református temploma volt a következő állomás. Megnéztük a vizsolyi bibliát és a helyi idegenvezető segítségével a múzeum nyomdájában kinyomtathattuk a biblia egy oldalát.

Pálházán elfoglaltuk szállásunkat.

Szombaton Füzér várába kapaszkodtunk fel. Különös dicséret azon társainknak, akik bottal és minden zokszó nélkül tették meg a hosszú utat. A füzéri vár fűszer kertjéből csodálatos kilátást nyílt a tájra. A helyi idegenvezető végigvezetett bennünket a váron. A feltételezések szerint az Aba nemzetség építtette az Árpád-korban, különlegessége, hogy egyike lehet az első magyarországi magánbirtokban lévő kőváraknak. Tulajdonosai között volt II. András, Drugeth-, Perényi-, Báthory-, Nádasdy család. A Wesselényi összeesküvés után a császári katonák a várat felégették. 2014-15 között indult meg a vár rekonstrukciója, mely várhatóan jövőre fejeződik be. Ezzel Magyarország legjobb középkori vára lesz Füzér vára.

Innen Füzérradványba vezetett utunk. Károlyi kastély felújítás alatt van, csak kívülről tekinthettük meg, de a csodálatos parkjában nagy sétát tettünk. Bár napfényes és tiszta volt a táj, de páran rögvést citálni kezdték Arany János: Tetemre hívás című versét. „A radványi sötét erdőben, hava találták Bárczi Benőt.”

E vers szép átvezetése volt, hogy felkeressük a magyar költő és nyelvújító, Kazinczy Ferenc emléksarnokát Széphalmon, ahol koszorút helyeztünk el a szobra előtt. A parkban felkerestük a nyelvújító sírját és rövid ideig meglátogattuk a Magyar Nyelv Múzeumát, amit ott én csak udvariassági látogatásnak tekintettem. Maga az épület monumentális, várerőd kinézete inkább taszított, mint vonzott. Ám a benti programok változatossága, in-

teraktív volta annyira felkeltette az érdeklődésemet, hogy a végén bántam, hogy csak ilyen rövid ideig lehettünk ott.

Utunkat a szlovákiai Borsi felé vettük, II. Ferenc szülőházát szerettük volna megtekinteni, de ott is felújítás folyt, annak ellenére, hogy szombat délután volt. Megkoszorúztuk a szobrárt (Nagykálai Csaba és Bujk Béla olyan tökélyre vitte a koszorúzást, hogy öröm volt nézni őket, pedig ezalatt zuhogott az eső).

Az ünneplés után indultunk Sátoraljaújhelyre a Rákóczi Szövetség Táborába, ahol azon az éjszakán megszálltunk. Bár a GPS szerint 250 m-re voltunk a szállástól, de hiába meresztgettük a szemünket, nem találtuk. Majd a telefonálás után egy picike úton hajtottunk fel a vároldalon. A keskeny úton araszoltunk felfelé és nekem a Meteorákat idézte az emlékezetembe, de itt nyaralók és szőlőskertek vettek körül bennünket. Az esküvői násznép elvonulása után lepakoltunk szobáinkban és vacsorára mentünk. Finom töltött káposzta várt bennünket, nagyszerű volt a kiszolgálás, de pohár vízen kívül, itt a szőlőshegyen nem tudtuk szomjunkat oltani. A személyzetből egy hölgy keveredett hozzánk és élete történetének elmesélése közepette intézkedett, hogy borhoz jusson a társaság. Volt, akinek nem volt türelme a másfélórás szállítási időt kivárni, de akik ott maradtak, megismerkedtek a helyi Rákóczi Szövetség vezetőjével és két tanárral, akik kötelességüknek érezték a vendégek szórakoztatását.

Vasárnap reggel Sárospatakon a Szent Erzsébet Templomban hallgattunk misét. A templom az Árpád-házi királyok idején épült. Nevét az 1207-ben Sárospatakon született, és 4 éves korától Thüringiában élő szentről kapta. Ide temetkeztek a vár korábbi gazdái: Pálóczyak, Perényiek, Lorántffyak, Dobók és Rákócziak. A mise után betértünk a Fekete Macska cukrászdába, ahol kávé és sütemény mellett élveztük az őszi napsütést.

Innen Tarcaliba mentünk és a hegy tetején álló Áldó Krisztus szobrát néztük meg. 2015-ben Petró Attila építtette ezt a 8,5 m magas szobrot, amely tetejéről körpanoráma nyílik Tokajra és a Kopaszi hegy oldalába vájt bányatóra. Utána az ebédünket egy borospincében fogyasztottuk el, majd Mádra utaztunk, ahol megnéztük a zsinagógát.

Köszönjük Péchy Máriának ezt az izgalmas és több helyszínt is felölelő programot!

Kaszaky Éva

A KÉSZ ORSZÁGOS ZARÁNDOKLAT KALOCSÁRA

Fennállásának 30-dik évfordulóját ünneplő KÉSZ országos zárandoklatot szervezett Kalocsára. Minden év október első hétvégén szervezik ezt, melyet Magyarországért ajánlanak fel.

Október 5-én az indulást egy órával korábban kellett tenni, mert 800 fős zárandok sereget nem tudta egyszerre fogadni az érsekiség, így két misét celebrált Barsi Balázs érsek úr a Nagyboldogasszony főszékesegyházban, egyet 10 ó-kor, másikat 11 ó-kor.

Homíliájában az érsek úr megemlékezett a rendszerváltás elmúlt 30 évéről, amelynek olyan hozadéka is volt, hogy társadalmi szervezetek jöttek létre, mint például a Keresztény Értelmségi Szövetsége. Szentlélek három ajándéka: az értelem, a tudomány és a bölcsesség ajándéka. Az értelem segít bennünket, hogy a világ dolgai Istenhez vezessenek bennünket. A tudományé abban, hogy meglássuk a harmóniát a kinyilatkoztatott igazság és az értelem által felismert igazság között, mert köztük nem lehet ellentét. Ez adja a bölcsességet. Keresztény értelmiséginek lenni tehát egyszerre feladat és ajándék.

Barsi érsek úr imájában foglalta azt az útítársunkat, akit baleset ért és a kalocsai kórházban vizsgálták ki a mise idején.

A szentmise után ellátogattunk az Érseki Könyvtárba, ahol a legrégebbi könyvek még az 1200-as évekből származnak és nem csak vallástörténeti könyvek sorakoznak a polcon, hanem a tudomány különböző területeit bemutató könyvek is. Ez év tavaszától az eucharisztikus kiállítás is megtekinthető, amely nem

csak az eucharisziát ábrázoló könyveket, hanem az előző, az 1938-as világtalálkozó tárgyi emlékeit is bemutatta.

Ebédünk elfogyasztása után a következő programunk az Astriceum Érseki Múzeum barokk kiállításának megtekintése volt. Az előcsarnokban a Korda könyvkiadó könyveiből és kegytárgyakból válogathattak az érdeklődők.

Ezután ismét betértünk a székesegyházba, ahol vetített képeket láthattunk a templom rekonstrukciójáról és Vörös Márta főépítész előadást tartott a munkálatokról. Utána lementünk az altemplomba, ahol megtekintettük Asztrik érsek feltárt sírját.

Az ünnepség a templom előtti téren folytatódott, ahol Zsuffa Tünde a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) sajtófőnöke röviden ismertette az előkészület főbb eseményeit, és buzdította az összegyűlt vendégeket a programokon való részvételre 2020-ben. Barsi Béla érsek úr felszentelte a felújított Szentháromság szobrot, majd a Lorettói litánia eléneklése után, megáldotta a kegytárgyakat. Mielőtt útra indított volna bennünket, örömmel mondta, hogy balesetet szenvedett útítársunk csak könnyebben sérülést, így hazatérhet a csoporttal együtt otthonába. Érsek atya főpapi áldásával zárult az ünnepség.

Jó volt, hogy a nagy Magyarország területéről is jöttek zarándokok, hogy ők is részt vegyenek a hazánkért felajánlott misén.

A visszafelé vezető úton Ákos atya a zarándoklatról beszélt, hogy mi céllal is indulnak útnak az emberek, elhagyjuk otthonaikat, ezzel áldozatot hozva, hogy az időjárás viszontag-

ságainak kitesszük magunkat és az úton elszenvedett kellemetlenségeinket felajánljuk egy nemes ügyért. Majd befejeztük az odafelé úton megkezdett rózsafüzért.

Kaszaky Éva

UTÓLAG A NYÁRRÓL

A tihanyi plébániai tábor egy igazi közösségi élmény volt a családunk számára. Ékes példája volt egy többgenerációs együttélésnek, ahol az újszülöttől kezdve a nagymama korúakig minden korosztály képviselve volt, és harmóniában, vidáman tudtunk együttműködni mind a szórakozásban, mint a feladatvégzésben (számos kívülálló is megjegyezte, hogy milyen jó és különleges látni a mi tábori csapatunkat). A szervezők önzetlenül és szívüket-lelküket beletették a változatos programok kitalálásába (kirándulás, előadások, kultúra, buborékfoci, strand, kézműveskedés, stb) és a csapat ellátásába (finom ételek). Gyönyörű helyen voltunk, ezt köszönjük Tóni atya közbenjárásának!

Megismertünk nagyon különböző emberek és sorsokat... mindenkit a szívünkbe zártunk, sokat tanult a családunk ezekből a találkozásokból. Az élet és a teendőink ugyan sodornak tovább azóta, de reméljük, hogy lesz még alkalom beszélgetni a tábor résztvevőivel. Köszönjük, hogy egy hétre befogadtatok bennünket a kis közösségetekbe!

Viki, Mátyás, Viola, s a kis Pocaklakó